

vi er brudt ind i med den Diskussion, vi fører i Øjeblikket, vil findes yderligere Militærbevillinger paa omkring 14 Mill. Kr., hvilket altsaa vil sige en samlet Sum af 74 Mill. Kr. For den kommende Finanslov er Udgangspunktet 67 Mill. Kr., altsaa 7 Mill. Kr. mere end i Aar. Hvis næste Aars Tillægsbevillingslovsforslag skal bringe de samme 14 Mill. Kr. som i Aar, vil dette sige, at man er oppe paa en Udgift af 81 Mill. Kr. til de militære Foranstaltninger, der optages paa de militære Budgetter. Jeg ved ikke, om dette vil blive Tilfældet, det er at haabe, at der ikke paa næste Aars Tillægsbevillingslovsforslag vil blive optaget saa store Udgifter som paa indeværende Aars. Men i alt Fald en af de Udgifter, der findes paa dette Aars Tillægsbevillingslovsforslag, og som den højtærede Forsvarsminister har haft Lejlighed til at omtale her for Tinget, er det hans Villie at opretholde næste Aar. Jeg tænker paa den efter min Mening helt fornuftstridige fortsatte Anvendelse af omkring 3 Mill. Kr. til særlige Indkaldelser af militært Mandskab til at opretholde Ordenen i Sønderjylland.

Hvis man kommer til at staa med saadanne Udgifter ogsaa til næste Aar, vil vi altsaa bevæge os omkring de 80 Mill. Kr., og jeg tror, at den højtærede Regering uden nogen Art af Skrupler sammen med Rigsdagen kunde paatage sig Forpligtelsen til i de følgende to Budgetaar ikke at overskride dette Beløb. Jeg vilde lægge Vægt paa, at man fra dansk Side sagde dette og sagde det klart og afgørende med det samme. Thi det vilde for den almindelige Udvikling have den Betydning, at man ydede sit Bidrag til at styrke Folkeforbundets og Delegeretforsamlingens Autoritet og Anseelse i de for Folkeforbundet særdeles vanskelige Tider. Under de store Besværligheder, som det staaer overfor, forekommer det mig, at hvert lille Bidrag, vi fra vor Side kan yde til at styrke dets Muligheder og dets Anseelse, bør vi yde. Vi bør derfor ogsaa yde dette Bidrag paa dette Omraade, hvor det ikke forekommer mig, at der kan være nogen som helst Betænkelighed derved.

Jeg skal ikke inklade mig videre paa dette Spørgsmaal, men sige nogle Ord om den internationale Domstol, hvis Bestemmelser vi staaer overfor at ratificere. Jeg kan paa det radikale Venstres Vegne anbefale, at man billiger begge Punkterne i Forslaget, som det foreligger efter Udvalgsflertallets Indstilling, og jeg kan udtale min Glæde over, at den højtærede Regering,

den Gang Spørgsmaalet kom til at foreligge i Genève, uden nogen Art af Betænkelighed øjeblikkelig bemyndigede den danske Delegation til at afgive Erklæringen om, at Danmark for sit Vedkommende vilde betragte Domstolens Afgørelse som obligatorisk overfor alle Stater, som vilde paatage sig den samme Forpligtelse overfor Danmark. Det har været fremhævet i Dag, at man derved handlede i nøje Overensstemmelse med dansk Tradition, og jeg forstaaer ikke den Tvivl, der har været fra det konservative Folkepartis Side om, hvorvidt Regeringen havde tilstrækkeligt Grundlag for sin Handlemaade. Det forekommer mig, at Regeringen, i det Øjeblik den gav denne Bemyndigelse, havde Ret til at sige: Hidtil, naar vi har forhandlet om denne Sag, har der i Danmark aldrig været to Meninger om dette Spørgsmaal; derfor er man i dette Øjeblik fuldt berettiget til, uden at søge nogen Nyorientering, nogen ny Forhandling med de forskellige Rigsdagsgrupper, at tage sin Beslutning og afgive sin Erklæring.

Det konservative Folkeparti har imidlertid nu Betænkeligheder ved denne Erklæring. Jeg kan ikke se rettere, end at disse Betænkeligheder er et Udslag af den Tilbøjelighed, som i det hele mere og mere gør sig gældende i det konservative Folkeparti, til en — hvad skal jeg kalde det — Nyorientering i dansk Udenrigspolitik. Klart og tydeligt er denne Tilbøjelighed allerede traadt frem — stærkest i det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser her i Tinget, svagere, naar andre Medlemmer udtalte sig —, og jeg tror, vi maa gøre os klart, at man indenfor det konservative Folkeparti staaer overfor en Tilbøjelighed til at lægge dansk Udenrigspolitik om i et noget andet Spor end den Politik, der er ført i Tiden før 1914 og i Tilslutning dertil i Krigsaarene og lige indtil dette Øjeblik. Jeg ser det konservative Folkepartis Betænkeligheder paa dette Punkt som et Udslag af den noget uklare Tilbøjelighed til at vise, at man nu vil noget andet; der mærkes en anden Tendens, end man tidligere havde paa dette Omraade.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Holstein, begrundede sit Standpunkt med, at det syntes ham, at forskellige Punkter i den Konvention, som foreligger til Behandling her, kunde fortolkes paa forskellig Maade. Det ærede Medlem har i Udvalget rettet en Række Forespørgsler til Udenrigsministeriet, og i et Bilag til Betænkningen foreligger de Svar, Udenrigsministeriet har givet med